

Η γέννηση της FAI

Ένα άρθρο για την ίδρυση της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας το 1923

Εδώ και αρκετό καιρό έχω την άποψη ότι οι ιστορικοί μας παρέχουν ελάχιστη ή και καθόλου προσοχή στο Πορτογαλικό-μιλώντας κίνημα και τους αναρχικούς (της Βραζιλίας και Πορτογαλίας). Οι περισσότεροι από αυτούς απλώς δεν είναι εξοικειωμένοι με τα γραπτά των αγωνιστών από τις χώρες αυτές, δεν μεταφράζουν τα κείμενά τους, η Αναρχική Εγκυκλοπαίδεια αγνοούσε την ύπαρξή τους και οι συγγραφείς της FAI ακόμα αγνοούν την προέλευσή της: από που προέρχεται; Ποιανού ιδέα ήταν να ιδρυθεί; Ποιός σχεδίασε τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές της; Ποιός υπέβαλε την αρχική πρόταση για συζήτηση για μια 'Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία' και έδωσε εκ των προτέρων τη συγκατάθεση;

Η FAI – και αυτό πρέπει να λεχθεί – ήταν μια ιδέα, μια πρόταση που προήλθε από τον Πορτογάλο αγωνιστή Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα, υποστηριζόμενη από τον Μανουέλ Πέρες Φερντάντες ο οποίος είχε απελαθεί από τη Βραζιλία το 1919 από την κυβέρνηση Επιτάσιο Πεσόα και βρήκε καταφύγιο στη Λισαβόνα το 1923-1924 με το Γιατρό Πέδρο Βαλλίνα και την οικογένειά του.

Η δρομολόγηση της FAI έγινε αρχικά στο Συνέδριο των εργατικών οργανώσεων της Πορτογαλίας και της Ισπανίας που πραγματοποιήθηκε στην Πορτογαλική πόλη Εβόρα το 1923.

Ο Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα ήταν ένας γεννημένος στο Πόρτο αγωνιστής που ήταν εξαιρετικά δραστήριος και έγραψε βιβλία μεγάλης ιστορικής σημασίας. Το συνέδριο παρακολουθούσαν οι

εκπρόσωποι της CNT Μανουέλ Πέρες, Τζ. Φερρέρ Αλβαράδο και Σεμπασιάν Κλάρα: η Πορτογαλική CGT εκπροσωπήθηκε από τον Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα και τον Χοσέ ντα Σίλβα Σάντος Αρράνχα.

Ήταν στην πραγματικότητα σε αυτή τη συνάθροιση εκπροσώπων των Ιβηρικών ελευθεριακών συνδικαλιστικών οργανώσεων όπου ο Πορτογάλος Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα πρότεινε τη συνομοσπονδιοποίηση του ελευθεριακού κινήματος της Ιβηρικής Χερσονήσου, ενώνοντας τους Πορτογάλους και Ισπανούς αναρχικούς σε ένα ενιαίο σώμα. Εξαρχής είχε υποστηριχθεί από τον Μανουέλ Πέρες που είχε γεννηθεί στην Ισπανία αλλά μεγάλωσε στο Ρίο ντε Τζανέιρο, όπου είχε ανακαλύψει τον Αναρχισμό.

Το Μάιο του 1926, έχοντας ολοκληρώσει το έργο του, ο Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα εκπροσώπησε την Πορτογαλική CGT στο Συνέδριο της Μασσαλίας: ο Μανουέλ Πέρες εκπροσώπησε την Πορτογαλική Αναρχική Ένωση (UAP). Τριάντα αντιπρόσωποι από Γαλλικές και Ισπανικές ομάδες και από την IWMA το παρακολούθησαν. Ο Αρμάντο Μπόργκι συμμετείχε ως εκπρόσωπος της Ιταλικής Συνδικαλιστικής Ένωσης (USI).

Το συνέδριο συζήτησε θέματα όπως:

* την αναδιοργάνωση των αναρχικών δυνάμεων στην Ισπανία και τη Γαλλία·

* διαφωνίες σε οργανωτικά θέματα· μη- αναγνώριση της λεγόμενης Επαναστατικής Συμμαχίας που υποστήριζε σχέσεις με πολιτικούς·

* και την ενίσχυση των επιτροπών βοήθειας κρατουμένων.

Τελικά, σε αυτό το συνέδριο, ο Μανουέλ Χοακίν ντε Σούσα, μαζί με την υποστήριξη του Μανουέλ Πέρες, ανακίνησε και πάλι την 'ενοποίηση του Ιβηρικού κινήματος' και (αυτή τη φορά) κατάφερε να εξασφαλίσει τη συμφωνία σχετικά με τα ακόλουθα σημεία:

1) Το Συνέδριο συμφώνησε να προωθήσει τη δημιουργία μιας Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, γνωστοποιώντας στην Αναρχική Πορτογαλική Ένωση την απόφαση αυτή:

2) λόγω της ασυνήθιστης και επικίνδυνης κατάστασης που επικρατεί στην Ισπανία, η επιτροπή συνεργασίας θα πρέπει να μεταφερθεί στη Λισαβόνα:

3) η προώθησή της είναι ζήτημα της Πορτογαλικής Αναρχικής Ένωσης, η τελευταία δικαιούται να ζητήσει βοήθεια και υποστήριξη καθώς και συνεργασία από Ισπανούς αναρχικούς που διαμένουν στον τόπο αυτό:

4) οποτεδήποτε το κρίνει σκόπιμο, η επιτροπή αυτή θα καλέσει ένα Ιβηρικό συνέδριο προκειμένου να θέσει ένα τέλος στην εν λόγω ομοσπονδία:

5) η επιτροπή συνεργασίας θα είναι προσωρινή, εν αναμονή του συνεδρίου:

6) οι Ισπανοί αναρχικοί πρέπει να συμβουλευούνται ώστε να μπορούν να δώσουν την έγκρισή τους σε αυτά τα ψηφίσματα.

Το συνέδριο της Πορτογαλικής Αναρχικής Ένωσης θα πρέπει να παρακολουθείται από αντιπρόσωπο που εκπροσωπεί το κίνημα των Ισπανών αναρχικών.

(Αδημοσίευτα απομνημονεύματα του Μανουέλ Πέρες, που βρίσκονται στην κατοχή του Έντγκαρ Ροντρίγκες, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Λισαβόνας 'Ο Αναρχιστά' την 20ή Ιουνίου 1976).

Για να ξεφύγουν από την καταπίεση στη χώρα τους, οι Ισπανοί ήταν έκτοτε διασκορπισμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στις 28 Μαΐου 1926, ένα στρατιωτικό πραξικόπημα στην Πορτογαλία ανάγκασε τους Πορτογάλους αναρχικούς να επισπεύσουν το προγραμματισμένο συνέδριό τους και να το μεταφέρουν στη Βαλένθια, όπου προχώρησε κρυφά στις 25 Ιουλίου 1927. Παρευρέθηκε ο Φρανσίσκο Νομπρέγκα ντο Κουίνταλ, ως γραμματέας της Πορτογαλικής Αναρχικής Ένωσης. Ο Τζέρμιναλ ντε Σούσα, γιος του πρωτεργάτη του σχεδίου ίδρυσης της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, και πρόσφυγας στην Ισπανία την εποχή εκείνη ήταν επίσης παρών. Από την αρχή, ήταν μέλος του νέου αναρχικού σώματος και συμμετείχε, μαζί με άλλους Πορτογάλους αντιπροσώπους, στην Εθνική Ολομέλεια των Περιφερειακών που πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη στις 30 και 31 Οκτωβρίου 1927. πολλοί αντιπρόσωποι της Πορτογαλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας και από τους εξόριστους ήταν επίσης παρόντες στη συνεδρίαση της FAI στις 31 Ιανουαρίου και 1 Φεβρουαρίου 1936.

Είναι, κατά τη γνώμη μου, πολύ σημαντικό για την ιστορική καταγραφή και για τους εαυτούς μας ότι μπορούμε να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας αυτές τις αληθινές ιστορίες που έχουν μερικές φορές την τάση να λησμονιούνται.

*Δημοσιεύθηκε στη Le Monde Liberaire αρ. 934, 25 Νοέ.- 1 Δεκ. 1993. Απόσπασμα από το Bulletin της Kate Sharpley Library. Μετάφραση: Αιχμή

**Αναδημοσίευση από το <https://aixmi.wordpress.com/>